

Zitting 1999-2000

27 januari 2000

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Interpellatie van de heer Dirk De Cock tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, en tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de gevolgen van de eventuele verwerving van een meerderheidsparticipatie in Telenet annex de kabelinfrastructuur door buitenlandse holdings
Met redenen omklede moties

Vraag om uitleg van de heer Roland Van Goethem tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de verankering en bescherming van de Vlaamse technologische knowhow

Vraag om uitleg van de heer André-Emiel Bogaert tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over het dossier GIMV/Alpinvest

Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Donderdag 27 januari 2000

VOORZITTER : De heer André-Emiel Bogaert

– *De interpellatie wordt gehouden om 10.05 uur.*

Interpellatie van de heer Dirk De Cock tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, en tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de gevolgen van de eventuele verwerving van een meerderheidsparticipatie in Telenet annex de kabelinfrastructuur door buitenlandse holdings

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer De Cock tot de heer Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, en tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de gevolgen van de eventuele verwerving van een meerderheidsparticipatie in Telenet annex de kabelinfrastructuur door buitenlandse holdings.

De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, de media staan vol met berichten over de overname van Telenet Vlaanderen door Nederlandse of Britse belangengroepen. Dat het hele telecomarsenaal aan het schuiven is en in de richting van een fusie evolueert, valt niet te ontkennen. Het kan ook niet de bedoeling zijn dat Vlaanderen hieraan ontsnapt. Onze regio kan geen telecomeiland vormen binnen Europa.

Het denkkader van de overname door de Nederlandse holdings is het meest omvangrijke, omdat ook de volledige kabelnetinfrastructuur zou worden geïntegreerd in het over te nemen pakket. Een dergelijke vergaande integratie van zowel Telenet als de kabelbedrijven in een privé-holding zou tot gevolg kunnen hebben dat de privé-sector nadien zou beschikken over het monopolie van de me-

ningsvorming in Vlaanderen. De vrijheid om kennis te nemen van meningen wordt volgens mij het best gegarandeerd door een democratisch verkozen overheid. Of die nu van gemeentelijke pluimage is dan wel het etiket draagt van de Vlaamse deelstaat, beide democratische instanties staan garant voor het evenwichtig verspreiden van een zo breed mogelijke informatiewaaier. Ook de culturele eigenheid van het medialandschap binnen de Vlaamse deelstaat mag niet ter discussie worden gesteld.

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat aan het algemeen belang door om het even welke evolutie niet mag worden getornd, zelfs al verdwijnt het overheidskapitaal door eventuele transacties geheel of gedeeltelijk. Daarom lijkt het ons gewenst dat het Vlaams Parlement zich via de commissies waar economie, mediabeleid en eventueel administratief toezicht wordt behandeld, rechtstreeks in het debat kan mengen om zo de belangen van de inwoners van onze deelstaat te vrijwaren.

Geachte heren ministers, ik zou graag antwoord krijgen op volgende vragen. Is het opportuun het strategische eigendomsbelang in de sector van de kabelinfrastructuur uit handen te geven ? Zo ja, waarom ? Zo ja, hebt u richtlijnen uitgevaardigd met betrekking tot het vrijwaren van het algemeen belang, en welke zijn dat dan ? Welk algemeen belang hebt u op het oog ? Op welke manier ziet u dit algemeen belang het best gevrijwaard ? Op welke wijze denkt u het culturele aanbod zoals dit tot op vandaag door de kabeldistributiemaatschappijen werd verstrekt, te garanderen of eventueel op te waarderen ?

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, de voorbije dagen en weken zie ik binnen de regering en binnen de meerderheidsfracties geen eenduidigheid over wat

Decaluwe

er met dit enorm belangrijk dossier moet gebeuren. Het dossier is reeds geëvolueerd sinds De Standaard het nieuws uitbracht. Het verhaal dat de eerste dagen werd verteld was dat men zo vlug mogelijk langs de kassa zou passeren. Het werd bevestigd naar aanleiding van enkele actuele vragen, vooral van de VLD-fractie, maar verrassend genoeg ook van de SP-fractie. Het is des te verrassender dat deze fractie nu niet aanwezig is.

De CVP-fractie heeft onmiddellijk het nodige voorbehoud gemaakt om zo maar het geld te innen. We zijn duidelijk voorstander van een volledige integratie tussen de kabelnetten en Telenet. In het communiqué van de zuivere en de gemengde intercommunales zie ik een fundamenteel verschil. Bovendien wordt de scheidingslijn tussen radio, televisie en multimedia zeer dun. Daarom vind ik het positief dat de minister van Media in een interview in De Standaard vandaag de stelling wat nuanceert dat de kabel totaal is afgeschreven. Uit interviews met topmanagers van UPC blijkt weer meer toekomst voor de kabel.

De CVP-fractie is geen voorstander van een integrale verkoop. De overheid moet hoe dan ook haar rol blijven spelen, niet enkel via haar controlerende functie. Ik spreek me niet uit over het aandeelhouderschap. De vraag is : welke maatschappelijke rol kan de overheid nog spelen, namelijk de gemeenten, de intercommunales en de Vlaams overheid ? Die rol moet verankerd blijven. Hiervoor zijn er verschillende financiële technieken waar ik me niet over uitspreek.

Als we pleiten voor een volledige privatisering van de kabelinfrastructuur – de gemengde intercommunales blijven die weg volgen – heb ik de indruk dat men de exploitatie nog wil verzorgen, maar dat men de volledige kabelinfrastructuur eventueel wil verkopen. Dat is het spanningsveld met de zuivere intercommunales.

Ik wil voor het volgende waarschuwen. Kijk naar Amerika. We worden geconfronteerd met de fusie van Time Warner en America Online. Nu wil diezelfde groep de grootste muziekmaatschappij ter wereld, EMI, onder zijn vleugels nemen. Als we alles in zijn geheel zouden verkopen, is het dus niet denkbeeldig dat over een aantal jaren één en dezelfde financier eigenaar is van de infrastructuur, van de omroepen, van de sportrechten, van de filmrechten en van de voetbalclubs. Dan moet ik er geen tekening bij maken hoe alles beïnvloedbaar zal zijn wat betreft bijvoorbeeld de competitie. Ik

wil hiervoor waarschuwen. Ook de discussie over de concentratieproblematiek van Vlaamse uitgeverij in dit geheel wordt dan een ridicule – want overbodige – discussie. Dit alles staat op het spel bij de verkoop van Telenet.

Ik heb twee aanvullende vragen. Wat is de strategie van de Vlaamse regering ? Minister Stevaert zegt iets anders dan minister Van Mechelen, vooral over de rol van de GIMV, en minister Sauwens heeft nog niets uitdrukkelijk gezegd. Hoe ziet de Vlaamse overheid de toekomst van de kabelinfrastructuur in zijn globaliteit ? U kunt zeggen dat we er geen rechtstreekse invloed op hebben, maar onrechtstreeks hebben we toch nog iets te zeggen via de GIMV en via het toezicht op de intercommunales, mocht het slecht gaan en het algemeen belang wordt geschaad.

De Vlaamse regering verwijst constant naar de universele dienstverlening. Wat is haar strategie ? Op Europees vlak is de universele dienstverlening enkel en alleen geregeld ten aanzien van de telefonie, voor de rest is dat niet ingevuld. Hier gaat het echter over meer dan televisie en radio, het gaat over informatie in een breder perspectief.

De controle op de kabel ligt nog altijd bij het BIPT, een federaal orgaan. Ik hoop dat men er in de Costa op een of andere manier ook aandacht voor zal hebben een uniform beleid te voeren in de strategie en de controle.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, dames en heren, deze discussie voeren we al sinds het decreet op de intercommunales bij het begin van de vorige legislatuur werd behandeld. Het decreet machtigt intercommunales om toe te treden tot – toen nog op te richten – Telenet. We hebben toen een reeks hoorzittingen gehad en er werden een aantal evoluties voorspeld die intussen bewaarheid werden. Vooral de mondiale concentratie en convergentie van de markt vindt plaats. De fusies waren niet van de lucht.

Vijf jaar later is de situatie enkel verder in die richting geëvolueerd. We moeten daar rekening mee houden. In welke mate kan een kleine regio zoals Vlaanderen in die enorme economische stroming een eigen koers varen ? Zo ja, hoe ziet die koers er dan uit ? Zelfs zuivere intercommunales kunnen wellicht niet tegen de internationale concurrentie op.

Stassen

Wat het ook moge worden, de integratie van de kabelintercommunales en Telenet moet verdergaan, zowel qua infrastructuur als qua diensten. Dat is noodzakelijk om de internationale concurrentie aan te kunnen. Een bedrijf als Essent slaagt erin om zich op de Europese markt te begeven, terwijl de bedrijven van het best bekabelde land ter wereld zitten toe te kijken. De intercommunales moeten een efficiënte bedrijfsvoering plegen. De Vlaamse overheid kan daar weinig aan doen, maar we kunnen deze boodschap uitdragen.

We hebben geen regulator voor de kabel. Europa legt geen verplichting op om een regulator aan te stellen voor de coaxkabel, maar er is een richtlijn op komst. Moeten we dat niet voorbereiden en zorgen dat de BIPT die regulatorfunctie kan opnemen?

Of we nu overgaan tot privatisering of niet, de Vlaamse overheid moet haar regelgeving voorbereiden. We moeten de discussie over de universele dienstverlening weer openen. Wat houdt dat in als het over kabel gaat? Welke verplichtingen willen we opleggen? Hoe beschermen we de pluriformiteit? We schermen regelmatig met het algemeen belang, maar wat betekent dat? Welke publieke diensten willen we garanderen, ook los van eventuele privatisering?

Pleiten voor of tegen privatisering is voorbarig. De integratie, de controle en de garantie van de publieke dienstverlening zijn nog niet duidelijk. De voorwaarden voor een zinvolle discussie en/of keuze zijn dan ook niet voldaan. We kunnen geen definitieve beslissing nemen vóór de gemeenteraadsverkiezingen, want dit dossier is te zwaar politiek geladen.

De voorzitter : Een tijd geleden werd in de commissie voor Economie een interessante discussie gevoerd over universele dienstverlening. Ik laat u het verslag bezorgen.

De heer Schepens heeft het woord.

De heer Cis Schepens : Mijnheer de voorzitter, collega's, de luisterbereidheid van de heer Decaluwe is nooit erg groot als iemand van de meerderheid spreekt. Beweren dat we het bod op de kabel hebben geweigerd, is wel sterk. We hebben integendeel gezegd dat het een goed moment is om te verkopen. Het artikel in De Standaard heeft het over een indicatief bod. Er werd nog geen enkel definitief bod uitgebracht.

De economie valt niet stil in een jaar van gemeenteraadsverkiezingen. Het definitieve bod is gepland voor half februari. Dat kan tot een stroomversnelling leiden. De CVP is voorstander van de integratie van de kabel en Telenet, net zoals de gemengde intercommunales. De integratie van de kabel en Telenet zal hoe dan ook leiden tot privatisering. We pleiten voor het behoud van een basispakket. De Vlaamse regelgeving moet er nu snel komen.

De heer Carl Decaluwe : De CVP is voorstander van de integratie. De overheid moet een rol blijven spelen. Ik spreek me niet uit over het percentage. Daar wil ik me niet mee bemoeien.

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister Johan Sauwens : Mijnheer de voorzitter, collega's, het debat werd tot nu toe voornamelijk via de pers gevoerd. De Vlaamse regering werd nog niet formeel aangesproken. Zij heeft dan ook nog geen enkele beslissing genomen.

Het enige wat zeker is, is dat Telenet op zoek is naar een nieuwe industriële partner ter vervanging van MediaOne. Het gaat om 25 procent. Er werd een bod gedaan, maar de onderhandelingen moeten nog starten. Tussen Telenet en de intercommunales is een gesprek gestart om de structuur te vereenvoudigen en eventueel tot een verregaande integratie te komen van de kabelintercommunales aan de ene kant en Telenet aan de andere kant. De Vlaamse regering steunt die pogingen voluit. Al de rest zijn louter denkkaders die via de media aan elkaar worden overgemaakt.

Overhaast beslissen lijkt me zowel vanuit democratisch als vanuit tactisch oogpunt ongewenst. Ik heb reeds duidelijk gemaakt naar aanleiding van een bespreking hierover in de Vlaamse regering en de persconferentie nadien dat een zo substantiële beslissing als eventuele vervreemding van het kabelnetwerk, het opheffen van intercommunales of van een verregaande wijziging van de statuten ervan, sowieso aan de gemeenten moet worden voorgesteld. Dat is mijn verantwoordelijkheid als voogdijminister voor de 308 Vlaamse gemeenten. De gemeenten zullen hierin uiteindelijk mee een beslissende stem hebben en de voogdij zal daar een rol in spelen. Ik zal dit dadelijk verduidelijken. Vanuit democratisch oogpunt zou het fout zijn om vandaag de indruk te wekken dat de regering – of anderen in een klein gremium – uiteindelijk de beslissing over het hele kabelnetwerk in Vlaanderen zou kunnen nemen.

Sauwens

Vanuit tactisch oogpunt geldt dit evenzeer. Op het ogenblik dat men wordt geconfronteerd met een vrij onverwacht en zo belangrijk bod, zou het vanzelfsprekend bijzonder onhandig zijn zich al te gretig te tonen. De regering zal in dit dossier toekijken op het algemeen belang. We hebben het dossier nog niet, maar dat betekent niet dat we dit probleem laten liggen tot er iemand ergens beweegt. We willen dit vanuit onze algemene verantwoordelijkheid constant in het oog houden.

Ik zal nu op de verschillende vragen antwoorden. De heer Stassen vroeg of Vlaanderen niet te klein is om hier zelf een eigen beleid over te voeren. We zitten met een vrij unieke situatie. Sommigen zeggen dat ons land een goudklompje is, namelijk de meest bekabelde regio ter wereld, met 52.000 kilometer televisiekabel, meer dan 2,2 miljoen adressen en 6 miljoen klanten. Vooral dit klantenbestand is niet onbelangrijk. Dat is de reden voor het vrij hoge bod.

Telenet is geen eigenaar, maar huurt het gebruik van de kabel van de kabelmaatschappijen. Tot op vandaag is de aanleg en de uitbating van het kabelnet steeds beschouwd als een aangelegenheid van gemeentelijk belang. De televisiedistributie is een zaak van de steden en gemeenten die zich daartoe, met goedkeuring van de toezichthoudende overheid, verenigden in de intercommunales. Dit is het gevolg van de bekommernis om de eigen inwoners van een zo ruim mogelijke TV-distributie in optimale omstandigheden te voorzien en een vrije meningsvorming te waarborgen.

Mijnheer De Cock, u vraagt of de eigendom van de kabelinfrastructuur een strategisch gegeven is en in welk referentiekader we dit moeten bekijken. Vanuit het oogpunt van de dienstverlening bevindt degene die over de kabelinfrastructuur beschikt, zich in een sterke positie om ook over het gebruik ervan te spreken. Toch hoeft de eigendom van de infrastructuur niet gelijk te staan met de eigendom van de programmatie. Er zijn voorbeelden, ook in het buitenland, waar de privé-maatschappij verplicht is een aantal zenders in de programmering op te nemen. Het debat hierover moet verder met Europa worden gevoerd. Minister Van Mechelen zal daar straks dieper op ingaan.

Alhoewel de financiële analisten zeggen dat dit het moment is om te verkopen, is mijn benadering veeleer voorzichtig. Vandaag ben ik daar vanuit strategisch belang geen voorstander van, maar ik ben wel bereid me te laten overtuigen door argu-

menten. Ik ben veeleer geneigd om niet te vervreemden, precies omwille van het strategisch belang.

Televisie en telefonie gaan in elkaar over. Daarstraks werd gezegd dat de universele dienstverlening een debat was over de telefonie, en de heer Stassen heeft de vraag gesteld wie vandaag kan bepalen wat de toepassingsmogelijkheden zijn van dit soort informatiesnelweg binnen drie, vijf en tien jaar. Dit is de kern van het debat. De ontwikkelingen gaan zo snel. U ziet hoe het hele handelsapparaat volop in mutatie is en dat de e-commerce zich doorzet. In het buitenland, maar ook in Leuven, zijn experimenten bezig over hoe het onderwijs steeds meer zal worden aangeboden via de informatiesnelweg. Er zijn enorme ontwikkelingen in het hele televisielandschap, en thuiswerk en telewerk wordt gepromoot. In onze eigen administratie lopen hierover trouwens enkele experimenten.

Wat men ook bewere, de kabel als informatie- en communicatiedrager beschikt nog altijd over enorme kwalitatieve mogelijkheden. Het moet mogelijk zijn om met vrij beperkte investeringen tot een enorme capaciteitsvergroting en een kwalitatieve opwaardering te komen van de huidige mogelijkheden. De vraag is, zeker in de Belgische situatie, of we zo gretig moeten ingaan op het bod van de buitenlandse privé-sector. Ik pleit ervoor dat Vlaanderen met kennis van zaken – en niet geforceerd door een privé-initiatief dat zich aandient –, zijn strategie in verband met een zo strategisch belangrijk dossier als het informaticagegeven op een rustige manier voorbereidt. Ik wil ook geen stappen onmogelijk maken. We moeten een debat houden met de gemeenten – onze belangrijke partners zoals in het regeerakkoord staat – en met het parlement.

Na het vrijmaken van de televisiemarkt en de ontwikkelingen op de telefoniemarkt, zitten we in een moeilijke situatie. Onze wetgeving valt zowel onder het federale als het Vlaamse niveau. Dit is een reëel probleem. Europa kijkt voornamelijk vanuit een economische invalshoek toe. Ik denk dat we weerstand moeten durven bieden aan Europa op essentiële punten. Men zegt dat men in de onderhandelingen een aantal voorwaarden kan bedingen. Eerst en vooral zijn we niet in staat om vandaag de voorwaarden die we binnen drie, vijf of tien jaar nodig achten, op te leggen. Hoe zullen we ze afdwingbaar maken? Op dit ogenblik ben ik omwille van tal van overwegingen er persoonlijk geen voorstander van deze informatiesnelweg uit handen te geven, ook al zijn de financiële voordelen niet onaanzienlijk.

Sauwens

Ten tweede vroeg de heer De Cock in hoeverre de Vlaamse regering richtlijnen zal uitvaardigen en een lijn zal uitzetten. De televisiedistributie is in nagenoeg heel Vlaanderen in handen van de intercommunales. Beslissingen over het lot van deze activiteiten komen dan ook in de eerste plaats toe aan de intercommunales en hun aandeelhouders, de gemeenten. Ik oefen geen voogdij op voorhand uit. Ik meen dat dit een correcte houding is die ik ook altijd in andere dossiers hanteer. Ik zeg niet wat ze morgen moeten beslissen. Ik wens de gemeentelijke autonomie te respecteren.

Ik heb een afspraak gemaakt met de intercommunales om niet meer via persberichten te communiceren. Op 7 februari ontmoeten we elkaar. Ik zal hen een aantal zaken duidelijk maken, want het algemeen belang moeten we samen definiëren. Als we de integratie van Telenet en de zestien intercommunales een goede evolutie vinden, moeten we de besluitvorming op Vlaams niveau aanmoedigen. Ik zal daar richting en leiding aan geven. Ik wil een eenvormige regelgeving voor heel Vlaanderen. Zowel de zuivere als de gemengde intercommunales moeten tegen 1 mei weten waar ze staan. Dat is een logisch gevolg van de keuze voor een gezamenlijke aanpak. We zullen niet zeggen wat er moet gebeuren, maar als voogdijminister en omwille van het algemeen belang zal ik toezien op de eenvormigheid.

Nog vóór het zomerreces zal ik de intercommunales een ontwerp van decreet voorleggen. Met dit aanzienlijke dossier is heel wat geld gemoeid. De eenmalige opbrengst mag niet de hoofdrol spelen. De intercommunales zijn creatief en dynamisch en ontwikkelen steeds nieuwe projecten. Nu gaat het om de kabel, morgen kan het om het water gaan, volgende week is er dan wel weer iets nieuws. Indien we overgaan tot vervreemding, hoe moeten we de intercommunales dan laten functioneren? In hoeverre laten we de interlokale samenwerking verder verzelfstandigen? We moeten dit vanuit democratisch oogpunt bekijken, want een vrij kleine kring neemt grote beslissingen voor de hele gemeenschap. Het financiële en het strategische aspect voor de Vlaamse Gemeenschap willen we evenmin uit het oog verliezen.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, collega's, de gecoördineerde mediadecreten bieden een aantal mogelijkheden om toezicht te

houden op de aanleg en exploitatie van ons kabelnetwerk. Ik zet ze nog even op een rijtje.

De Vlaamse regelgeving over de aanleg van kabelnetwerken stelt dat de aanleg en exploitatie onderhevig zijn aan een vergunning, die vroeger werd afgeleverd door de minister van Media en nu door het Vlaams Commissariaat voor de Media. De vergunning kan enkel worden verleend aan rechtspersonen. De vergunning moet het exploitatiegebied, de omroepprogramma's en de diensten vermelden. De vergunning staat op naam van de rechtspersoon en kan slechts aan een derde worden overgedragen na schriftelijke goedkeuring door het VCM. We behouden onze controlebevoegdheid bij een eventuele overdracht.

De vergunningsduur belooft negen jaar. Bij artikel 67 van het decreet van 28 april 1998 werden de vergunningen van alle kabelmaatschappijen van rechtswege vernieuwd voor negen jaar op basis van de gebieden die de maatschappij toen verzorgde.

Tot slot staat in de artikelen 105 en 109 dat de Vlaamse regering aanvullende en technische voorwaarden kan opleggen. Door de vergunning is een kabelmaatschappij, rekening houdend met bepaalde procedures, verplicht kabels en bijbehorende uitrustingen in het openbare domein aan te brengen. De maatschappijen zijn volledig onderworpen aan de vergunningsplicht.

De gecoördineerde decreten omvatten een hoofdstuk over de must- en may-carryregeling. De vergunde kabelmaatschappijen mogen en moeten een bepaald aantal radio- en tv-programma's doorgeven. Op dit moment gaat het om 28 TV-omroepen en 25 à 27 radio-omroepen. Op dit ogenblik vallen er daarvan 11 onder de must-carryregel, waaronder de radio- en tv-omroep van de VRT. De TV-programma's van de erkende privé-omroepen die zich tot de hele Vlaamse Gemeenschap richten – dat zijn VTM, Kanaal 2, Event Televisie, Kanaal Z en in de loop van 2000 komt daar Vitae bij – én de erkende regionale omroepen vallen eveneens onder de must-carryregel. De radio- en twee TV-omroepen van de RTBF en twee radio- en TV-programma's van de Nederlandse omroep vallen onder de may-carryregeling.

De Europese Commissie heeft kritiek op deze regelgeving. Ze voerde al een informatieve bevraging aan de Vlaamse Gemeenschap uit. Voormalig minister Van Rompuy antwoordde daar vrij uitvoerig op. Toch heeft dit geleid tot een formele aanmaning van de EC. Ik moest vóór 15 januari antwoorden, maar op mijn antwoord heb ik nog geen reac-

Van Mechelen

tie gekregen. Op deze procedure staat geen timing. Het wordt afwachten, maar we zijn uiteraard bereid onze mediaregelgeving te conformeren aan de Europese richtlijnen, op voorwaarde dat we conform de cultuurparagraaf van het Verdrag van Maastricht onze culturele eigenheid kunnen beschermen.

De beleidsnota bevat een aantal elementen over de kabel. Die komt nog uitvoerig aan bod. We sluiten ons aan bij de bezorgdheid van de Vlaamse Media-raad die in een advies van 6 december 1999 naar voren komt. Het advies houdt twee aanbevelingen in : behoud van het basispakket aan een aanvaardbare abonnementsprijs, dat is tussen de 4.500 en 5.500 frank in Vlaanderen, en behoud van een ruim en gedifferentieerd aanbod.

Wat betreft de aandachtspunten en mogelijke uitgangspunten ten aanzien van inspraak van Vlaamse instanties in de kabel, moeten we enkele aandachtspunten voor ons houden, ons wapenen en eventueel gebruik maken van het expliciteren van de mogelijkheid om bijkomende voorwaarden op te leggen, zoals vermeld in artikel 105. Ik verwijs naar de problematiek van de universele dienstverlening. Die heeft zich in het verleden eenvoudigweg niet gesteld omdat de kabelmaatschappijen eigenlijk spontaan via hun eigen statuten zorgen voor deze universele dienstverlening. Ze waken er namelijk over dat nieuwe constructies in aanmerking kunnen komen voor de aanleg van de kabelinfrastructuur en dat die ten laste worden genomen door de kabelmaatschappijen. Dit staat expliciet ingeschreven in de statuten van de meeste van deze maatschappijen. Als morgen de kabel zou worden overgedragen, zouden we best vooraf maatregelen inschrijven om ervoor te zorgen dat deze universele dienstverlening en aansluiting wordt gerealiseerd en wordt opgelegd.

Wat betreft het behoud van het huidige basispakket tegen dezelfde abonnementsprijs, meen ik dat we het behoud van een ruim basispakket met een kwalitatief hoog aanbod kunnen inschrijven in de decreetgeving. De gevraagde abonnementsprijs voor het kabelaanbod is wel degelijk een federale bevoegdheid die zich situeert bij de federale prijzencommissie. Het spreekt voor zich dat iedere vorm van willekeur bij het vastleggen van prijzen uit hoofde van het bezit van de kabel uitgesloten is.

In het kader van een scenario van vervreemding van de kabel – wat voor alle duidelijkheid vandaag niet aan de orde is – wil ik u in kennis stellen van

het feit dat Amsterdam zijn kabel heeft verkocht aan UPC. In de betrokken verkoopsovereenkomst is bijvoorbeeld bedongen dat er een adviesraad moet worden opgericht en geraadpleegd bij elke wijziging in het kabelaanbod. Stel dat het zover zou komen, dan kan men – als men dit nuttig acht – zowel decretale als contractuele bepalingen opleggen.

Dan kom ik tot mijn bevoegdheid als minister van Wetenschapsbeleid en Technologische Innovatie. Mijn eerste reactie bij het bekend worden van het bod van UPC op de Vlaamse kabel, was dat we zo snel mogelijk tot een Vlaams geïntegreerd digitaal platform moeten komen. Niemand twijfelt er nog aan dat we de mogelijkheden van de kabel voor nieuwe diensten maximaal moeten uitbreiden. Vandaag staan we voor een aantal technische beperkingen. Binnen de Telenetconstructie is afgesproken met de kabelmaatschappijen dat men in heel Vlaanderen de interactiviteit van de kabel zou brengen op een bandbreedte van 450 megahertz. Hiervan is op dit ogenblik circa 50 megahertz verhuurd aan Telenet, dat het gebruikt in 40-10 interactiviteit. Dit betekent dat de overige 400 megahertz worden geëxploiteerd door de kabelmaatschappijen. Die moeten die vanzelfsprekend maximaal aanwenden voor het uitzenden van de 28 televisieomroepen en de 25 radio-omroepen. Er is een evolutie in een vergevorderd stadium, waarbij door digitalisering en compressietechnieken de 400 megahertz die hoofdzakelijk wordt benut voor het doorzenden van omroepsignalen, in een redelijk nabije toekomst zullen worden gecompriëerd. Hierdoor komt nieuwe ruimte vrij voor nieuwe diensten. In dit kader lijkt het me nuttig de exploitatie van de volledige bandbreedte te integreren in één maatschappij.

In een perscommuniqué van een kabelmaatschappij dat gisterenavond werd verspreid, staat : 'In het kader van de verdere integratie kunnen inzake de modaliteiten voor de eigendoms- en/of gebruiksinbreng en het beheer van de netten, verschillen bestaan tussen de intercommunales.' Ik onthoud daaruit dat de bereidheid bestaat om de volledige bandbreedte in te brengen binnen de Telenetconstructie. Dit communiqué werd verspreid door Hugo Van Rompaey en Marcel Bartholomeeussen. Die laatste zetelt daarin namens de zuivere intercommunale.

De Vlaamse regering geeft unaniem het signaal dat het Vlaams digitaal platform zo snel mogelijk tot stand komt. Het moet een transparant gegeven en een performante maatschappij zijn waardoor we de

Van Mechelen

nieuwe dienstverlening op de kabel kunnen optimaliseren.

Het zou onverstandig zijn niet te proberen de kabel in zijn totaliteit performanter te maken. Nu hebben we via Telenet de backbone gerealiseerd van de 16 kabelnetten, maar elk kabelnet heeft tot op vandaag zijn eigen sterkte. Ik geef u het voorbeeld : de afspraak is minimaal 450 megahertz, maar de kabelmaatschappij Integan bijvoorbeeld heeft haar net geüpgraded tot 660 megahertz. We moeten dus richtingen aangeven en het kabelnet in zijn totaliteit in exploitatie brengen en op eenzelfde niveau brengen.

We zijn de gelukkige bezitter van 2,2 miljoen aansluitingen op de kabel. Maar Deutsche Telekom beschikt over 18 à 20 miljoen aansluitingen. Binnenkort zullen we dat zeer goed weten omdat het conform de Europese richtlijn van 1999 zijn telefoon- en kabeldiensten zal moeten scheiden. We zullen terechtkomen in een strakke Europese concurrentiële omgeving, zowel ten aanzien van tarieven als van diensten. Enige vooruitziendheid van de Vlaamse overheid en alle betrokken actoren is meer dan ooit nodig om ervoor te zorgen dat we ons net in de nieuwe dienstverlening aansluiten op het Europese net in wording. Dit wordt de autostrade voor de ontwikkeling van diensten. Daar moet Vlaanderen zich de volgende maanden en jaren meer dan ooit op toelagen.

Vanuit mijn bevoegdheid als minister van Economie wil ik nog aanduiden in welke mate we het debat volgen. Van de vier belangrijke partners binnen de Telenet-holding blijven er drie over op het ogenblik dat MediaOne zijn aandelen beschikbaar heeft gesteld. Dan zullen een aantal keuzes moeten worden gemaakt. De Vlaamse Participatiemaatschappij heeft het licht mee op groen gezet ten aanzien van onze beheerders in de GIMV.

Ik ben als minister niet rechtstreeks bevoegd voor de GIMV. Ik ben 100 percent bevoegd voor de Vlaamse Participatiemaatschappij die voor 70 percent participeert in de GIMV. Ik spreek uit hoofde van mijn bevoegdheid voor de Vlaamse Participatiemaatschappij. We vonden het raadzaam de 25 percent aandelen van MediaOne die geparkeerd stonden, over te nemen. Er was een optiemogelijkheid tot 31 december 1999.

Nu zijn er dus nog drie belangrijke groepen : de GIMV, de institutionele beleggers en de kabelmaatschappijen. Voor de toekomst is het belangrijk

te komen tot enige transparantie, omdat een sterk management in deze erg concurrentiële omgeving noodzakelijk is. Ik sluit me volledig aan bij het standpunt van minister Sauwens dat in eerste instantie met de 35 percent aandelen die in handen zijn van de intercommunales – en die moeten worden verhoogd met hetzelfde deel op de 25 percent van MediaOne die nu bij de kabelmaatschappijen zitten – het signaal moet worden gegeven in welke richting onze intercommunales en dus ook onze steden en gemeenten verder evolueren.

Ik maak nog een randbemerking over het eigendomsbezit van de kabel. Maak u geen illusies : in de meeste intercommunales is het bezit van de elektriciteitskabel niet in handen van de intercommunale, maar wel van Electrabel. We doen hier net alsof de kabel niet meer in onze handen is, alsof we daar niets meer over te zeggen hebben. De zaken zitten enigszins anders in elkaar. In een aantal gemengde intercommunales is de kabel meestal in het bezit van de privé-partner Electrabel. We hebben de kabel niet voor 100 percent in handen. In de zuivere intercommunales is dat wel zo, in de gemengde is het de privé-partner.

De heer Decaluwe formuleerde onze allergrootste bezorgdheid. Waar gaan we naartoe met de omroepen en hun aanbod ? Momenteel worden programma's aangeboden binnen een algemeen programmaschema dat via de kabel wordt binnengebracht. We zien overal dat de integratie en de fusies zich doorzetten. We moeten niet onmiddellijk vrezen voor het monopolie van één actor, want dat wordt tegengehouden door zowel telecom- als monopoliewetten, zowel Europees als mondiaal. De telecomfusies in Amerika hebben intussen geleid tot defusionering op last van de anti-monopoliecommissie.

De uitzendrechten van een aantal voetbal- en sportmanifestaties worden onmenselijk duur. Daar maak ik me zorgen over, want dit heeft niets meer te maken met de normale marktregels, maar met andere belangen. De prijs voor uitzendrechten wordt zo hoog dat hij niet meer terug te verdienen is met reclame. De prijszetting klopt helemaal niet meer. Vlaanderen zal dit niet kunnen tegengaan, dit moet Europees en mondiaal worden opgelost.

De Vlaamse regering zal zorgvuldig toekijken op de verdere evolutie van de kabel. Ik heb de Vlaamse Participatiemaatschappij om een strategische nota gevraagd om onze reactie op de aandelenportefeuille van de VPM en de GIMV in de komende maanden te bepalen.

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik onthoud uit het antwoord van de minister de grote bezorgdheid van de Vlaamse regering over de integratiepogingen van de intercommunales en Telenet. De Vlaamse regering wil zich niet overhaasten en garandeert aan de gemeenten en raden van beheer van de intercommunales de democratische spelregels. Luidens het antwoord van de minister ligt de beslissingsmacht over de programmatie niet in handen van de verdeler van de kabel.

Verder wil men het begrip 'algemeen belang' samen met de intercommunales definiëren. De besluitvorming daarover moet een referentiekader krijgen. Men wil een Vlaams geïntegreerd digitaal platform creëren zodat we onze sterke positie in Europa behouden. Men opteert voor vooruitzichtigheid. Met het oog op de snelle evolutie van deze materie wil men dit dossier op de voet volgen. De cultuurparagraaf uit het Verdrag van Maastricht wordt gehandhaafd.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Ik kan me grotendeels vinden in de aanpak van minister Sauwens. De FET van 13 januari meldde : 'Paars gewonnen voor de verkoop van Telenet en de kabel.' We hebben de regering toen gewaarschuwd. Het verheugt me dat u intussen anders reageert, en dat u het publieke en parlementaire debat niet uit de weg wil gaan. Dit moet ook met de steden en gemeenten worden besproken.

Ik suggereer om de discussie over de universele dienstverlening te hernemen. Dit begrip evolueert continue, en we moeten de inhoud helpen sturen.

Ik heb nog niet vernomen wat de GIMV nu zal doen. Mijnheer de minister, u pleit voor de volledige verkoop van de GIMV. Stel dat de intercommunales ook alles verkopen, dan houden we geen enkel instrument, geen enkele hefboom over. Ik zou graag uw visie als minister van Economie kennen, niet alleen vanuit uw voorgedij over de GIMV, maar omwille van het strategisch belang van de kabelmaatschappijen voor de Vlaamse economie.

De vergunning staat op naam. Als de aandeelhouder verandert, moet het VCM dit schriftelijk goedkeuren. Het VCM onderzoekt of alles in orde is en draagt de vergunning over. Dat kan volledig conform het decreet, maar de nieuwe aandeelhouder

heeft misschien een totaal andere strategie. Op dat moment hebben we geen enkel verweer.

We gaan geen uitspraken doen over die waarden. We pleiten er wel voor dat de maatschappelijke rol van de intercommunales en de gemeenten aan bod blijft komen. Hierover kunnen we in het Vlaams Parlement nog discussiëren.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, hier wordt vaak met het woord strategisch gegooid. Er bestaat discussie over de mate waarin de kabel in de toekomst van strategisch belang zal zijn. Men hoort er verschillende belangrijke deskundigen verschillende verklaringen over afleggen. Ik voel me niet in staat hierover te oordelen. We zijn het wel eens over de kwaliteit van de kabel en over het feit dat we in de dichtstbekabelde regio zitten. Men kan dat strategisch noemen, maar er is nooit een strategische bedrijfsvoering geweest bij de intercommunales om dit te verzilveren en ervoor te zorgen dat men zich kan manifesteren in de nieuwe geliberaliseerde Europese context.

Het is belangrijk te weten wat men wil doen met integratie. Gaat het over eigendom, over gebruiksrecht, over diensten ? De hele discussie over het digitaal platform geeft me een déjà-entendugevoel. Deze discussie werd ook gevoerd eind 1995, begin 1996. Toen werden dezelfde dingen gezegd. Ondertussen is er weinig gebeurd, omdat de intercommunales ervoor terugschrokken samen te gaan met Telenet.

Ik ben wel tevreden met het antwoord van de ministers over de richting die men in wil gaan en de rustige strategische en doordachte houding. Ik wil duidelijk een oproep doen dat de Vlaamse regering ermee ophoudt allerlei diffuse signalen uit te sturen omtrent dit dossier. Mij stoort dit mateloos, of het nu minister Stevaert, Van Mechelen of Sauwens is. Dit is strategisch slecht. Ik vraag om wat oordeelkundiger op te treden, want anders ontstaan politieke gevechten. Daardoor confronteert de heer Decaluwe ons met diverse uitspraken die bepaalde ministers op bepaalde tijdstippen hebben gedaan. Ik zou het in zijn plaats nog meer doen.

De heer Eric Van Rompuy : Ik sluit me aan bij de heer Stassen. Hij haalt aan dat de GIMV een beursgenoteerde onderneming is. Verklaringen daarover hebben een zeer grote betekenis. Vandaag kunnen we in de krant lezen dat minister Van

Van Rompuy

Mechelen zegt dat de rol van de overheid in de GIMV is uitgespeeld.

De voorzitter : Dat is een andere discussie, mijnheer Van Rompuy.

De heer Eric Van Rompuy : Het gaat hier over Telenet, de waarde van Telenet en de rol van de overheid.

De voorzitter : We moeten het Reglement eerbiedigen. Een aantal mensen die zich niet hebben aangesloten willen nu het debat opnieuw openen en dan nog over randzaken. Straks wordt er een vraag om uitleg gesteld waarin de GIMV uitgebreid aan bod komt.

De heer Eric van Rompuy : Het kan niet dat ministers in functie dergelijke verklaringen afleggen. De aandeelhouders van Telenet zullen me dankbaar zijn dat ik ervoor heb gezorgd dat die aandelen niet zijn verkocht. De minister zegt dat hij nog altijd een greep wil op de GIMV. Als een parlement niet meer in staat is om te praten over dingen die we in de kranten lezen, doek het dan op.

De voorzitter : De heer Schepens heeft het woord.

De heer Cis Schepens : Ik dank de ministers voor hun antwoorden. Ik denk dat het goed is even stil te staan bij het feit dat de vervreemding van de kabel vandaag niet aan de orde is. Ik ben geen politiek van tafelspringen gewoon, en ik ben ook geen economist, ik ben een techniker en een wetenschapper. Als we de zaak logisch bekijken, staat vandaag alleen de overname van 25 percent aandelen van MediaOne op de agenda. Dat is ook de reden waarom alleen het bod van Essent momenteel nog wordt bekeken, ook door de intercommunales. Essent zegt dat als het de overname heeft gedaan, het naar de beurs gaat met het geheel. Daarom vinden de gemengde en ook de zuivere intercommunales het nodig om voor enige balans te zorgen door de kabel te integreren in Telenet.

Als dit gebeurt zal er op termijn niet veel meer in te brengen en op te leggen zijn door de overheid – of dat nu Vlaanderen, de intercommunales of de gemeenten zijn. Het is goed dat de regering zich wil beraden over de nabije toekomst van de kabel en over de manier waarop bij een overname van de kabel de universele dienstverlening kan worden verankerd. Men zou een basispakket van diensten kunnen aanbieden om er toch nog enige zegen-

schap over te hebben, wie ook de eigenaar van de kabel is.

Minister Johan Sauwens : Ik wil reageren op de opmerking van de heer Stassen. Ik ontken niet dat er in de regering verschillende accenten werden gelegd in dit dossier. Dat is ook geen schande, want het is een complex dossier. Ik heb het vandaag nog niet gehad over de weerslag van dit soort operaties, zoals bijvoorbeeld de prijszetting van de kabel ten aanzien van de inkomsten van de gemeenten.

De liberalisering van de energiemarkt en de dalende elektriciteitsprijs hebben een rechtstreekse weerslag op de ontvangsten van de gemeentebesturen. Er zijn inmiddels een aantal ontwikkelingen, zoals de pensioenvorming, die sowieso tot meer uitgaven zullen leiden. We zullen het grote debat van de financiering van de gemeentebesturen, die onze belangrijke partners zijn in onze gemeenschappelijke opdracht, nog moeten voeren.

Het feit dat er meerdere ministers betrokken zijn bij dit dossier, bewijst hoe groot het maatschappelijk belang van dit dossier is. De zaken moeten door de regering worden uitgeklaard op het ogenblik dat het dossier aan de orde is. We moeten er ons voor hoeden een voorbarig standpunt in te nemen. Ik doe dat als voogdijminister niet en ik merk hier weinig verzet tegen. Ik heb de intercommunales uitgenodigd tot een diepgaand gesprek.

Ten tweede heb ik gezegd dat ik de lappendeken van de Vlaamse intercommunales in dit strategisch dossier wil wegwerken om tot één grote Vlaamse benadering te komen. Daarin ligt het spanningsveld tussen voogdij, gemeenten en intercommunales waarin de voltallige regering haar rol ten volle wil vervullen.

Er werd ook naar mijn standpunt gevraagd met betrekking tot de mate waarin het strategisch belang een kabelvervreemding toelaat. Ik heb reeds blijk gegeven van scepticisme en voorbehoud vanuit financieel oogpunt, en in het licht van de steeds toenemende maatschappelijke behoefte aan een performante informatiesnelweg waarin de overheid sturend moet kunnen optreden.

Wat de GIMV betreft zult u straks het antwoord krijgen van minister Van Mechelen. Ik kan nu reeds zeggen dat de regering in dit dossier de besprekingen op correcte wijze heeft gevoerd en de nodige signalen heeft gegeven, waarbij iedereen op zijn terrein zijn verantwoordelijkheid heeft genomen.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, sta mij toe eerst even op het incident te reageren. De regering is hier met twee leden aanwezig om in alle duidelijkheid te antwoorden op de gestelde vragen. Ik wens mij echter niet te laten meeslepen in nummertjes die hier door sommigen worden opgevoerd. Ik zal de door de VLD, de SP en ook door de CVP gedane uitspraken in de volgende twaalf maanden blijven volgen. Wie de wijsheid in pacht meent te hebben, zou zich wel eens vreselijk kunnen vergissen.

Niemand in dit parlement twijfelt aan het strategisch belang van de kabel, maar die zal slechts een bijkomende waarde hebben in de mate waarin we erin slagen dat Vlaams digitaal platform werkelijk te realiseren. Ik denk daarbij vooral aan de hardware, en dit veronderstelt een sterke kabel en een krachtige efficiënte exploitatie ervan. Wat men in dit debat evenwel vaak over het hoofd ziet, is dat nog een hele weg af te leggen valt die nog aanzienlijke investeringen zal vereisen. Dus moet aan de drie partners binnen Telenet worden gevraagd wie bereid is een stuk van deze investeringslast op zich te nemen.

Ik stel mezelf de vraag wat de CVP verwacht van de inbreng van de kabel in Telenet Vlaanderen. Men mag niet vergeten dat die inbreng op twee manieren kan gebeuren : door de verdere verhuur van de bandbreedte of door de inbreng van het eigendomsrecht van de kabel. Uiteraard zal dit repressies hebben op de aandeelhoudersstructuur van Telenet waar ik maximaal de belangen zal verdedigen van de Vlaamse Participatiemaatschappij. Dit geldt niet voor de GIMV, want daar heb ik niks in de pap te brokken.

De voorzitter : Ik stel voor om in deze commissie werk te maken van de actualisering van het begrip 'universele dienstverlening'.

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door de heer Schepens en door de heer Decaluwe werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Roland Van Goethem tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de verankering en bescherming van de Vlaamse technologische knowhow

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Goethem tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de verankering en bescherming van de Vlaamse technologische knowhow.

De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, onlangs hebt u in de pers verklaard dat we onze intellectuelen niet mogen laten uitwijken. Sta mij toe u even te citeren : 'Indien we er in zouden slagen om onze knowhow hier te houden, zouden we een sterkere toekomst kunnen uitbouwen dan met een financiële verankering die op termijn toch niet werkt'.

Ik kan uw redenering voor een deel volgen en mij er zelfs gedeeltelijk bij aansluiten. Als we er echter geen industrieel-economische finaliteit aan koppelen, dan zouden we wel eens opnieuw de weg van Plant Genetic Systems kunnen opgaan. Die mensen deden bijzonderlijk belangrijke research, maar werden plotseling overgenomen door een Duitse groep.

Bij een gebrek aan finaliteit dreigen we in de absurde situatie terecht te komen waarbij we in Vlaanderen investeren in de ontwikkeling van een product of technologie, om vervolgens vast te stellen dat dit door een buitenlandse groep wordt opgekocht die ermee naar zijn heimat trekt zodat we het uiteindelijk zelf moeten gaan importeren. Wat hebben we daarmee uiteindelijk bereikt ? Een export van de werkgelegenheid, een negatieve omhuiging van onze handelsbalans door het uit handen geven van de positieve invloed van de uitvinding of de ontdekking én het afstaan van de langlopende winst die dat product of die technologie kan genereren.

Van Goethem

Ik vraag mij af hoe u die intellectuele verankering denkt te kunnen realiseren. Hoe kunt u in het kader van het vrije verkeer van personen beletten dat uitvinders naar het buitenland vertrekken? Welke maatregelen overweegt u ter bevordering van de concretisering van de industrieel-economische finaliteit van de uitvindingen en ontdekkingen die hier werden gedaan?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, collega's, mijn gestructureerd antwoord op deze vraag bestaat uit drie onderdelen.

Om de braindrain naar het buitenland tegen te gaan, moeten we er mijns inziens vooral voor zorgen dat het ondernemen en het valoriseren van onderzoeksresultaten in de meest optimale omstandigheden op eigen Vlaamse bodem kunnen verlopen. Uiteraard zijn er veel factoren die deze ondernemingscontext beïnvloeden, maar daar kan ik in dit korte tijdsbestek onmogelijk dieper op ingaan. Dit zal in ieder geval gebeuren bij de bespreking van de beleidsnota.

Een en ander kadert in het algemeen economisch beleid. We mogen er dus niet blind voor zijn dat er in de context van de huidige staatshervorming een gedeelde verantwoordelijkheid is tussen het federale en het gewestelijke niveau. Ik denk daarbij bijvoorbeeld aan de enorm belangrijke fiscale impact van een aantal maatregelen op dit domein.

De huidige economische vooruitzichten wijzen alleszins op een zeer gunstige evolutie. De nadere invulling van de regeringsinstanties zal dan ook in de loop van de volgende maanden kunnen gebeuren, en ik denk dat dienaangaande reeds de eerste signalen vanuit het Vlaamse én het federale niveau zijn vertrokken. Als voorbeeld geef ik de verdere uitwerking van het systeem van de stock options tot een nieuw systeem. Dat nieuwe systeem kan verstrekkender zijn, en het kan een belangrijke hefboom vormen om een deel van die kennisvalorisatie in Vlaanderen te houden en die mensen hier te verankeren, precies omdat zij mee participeren in die nieuwe vorm van bedrijven die in de loop van het recente verleden zijn ontstaan en nog zullen blijven ontstaan. Ik zou de heer Stijn Bijenens van Ubizen, de manager van het jaar, in dit verband durven bestempelen als de levende doelstelling van alles waar wij oog voor moeten hebben en

van alles wat wij moeten doen om hen hier te verankeren.

Dit alles vereist tevens een goede ondersteuning op het niveau van de overheidsstructuren. Ik denk dienaangaande dat de GIMV in het verleden een belangrijke rol heeft gespeeld in het kader van het overheidsinitiatief. In het begin van de jaren tachtig gaf deze maatschappij blijk van een bijzonder grote dynamiek op het vlak van bijvoorbeeld biotechnologie en ITC. Ook de GIMV new style blijft deze dynamiek aanhouden, waardoor belangrijke meerwaarden kunnen worden gerealiseerd.

Gelukkig wordt deze financieringstaak nu door meerdere schouders gedragen. Ik denk daarbij vooral aan de hele reeks risicofondsen uit de privé-sector. Twee weken geleden nog werd een nieuw fonds voorgesteld, namelijk het Pythagorasfonds. Andere voorbeelden van dergelijke fondsen zijn het fonds Ackermans-Van Haaren of het Limburgfonds dat uit de startblokken aan het komen is. Waar is de tijd van Gaston Geens die zelf het initiatief moest nemen om dergelijke investeringsmaatschappijen in Vlaanderen op te richten? Die tijd is gelukkig achter de rug. Nu beschikken we over een hele reeks maatschappijen waarin Vlaams kapitaal wordt samengebracht dat wordt gebruikt om nieuwe ondernemingen op te starten en daardoor het bedrijf en zijn medewerkers in Vlaanderen verankerd te houden.

– *De heer Johan Weyts treedt als voorzitter op.*

Ook het IWT beschikt over aanzienlijke middelen, namelijk circa 6 miljard frank per jaar, om onderzoek in innovatie met een economische finaliteit financieel te ondersteunen. In de praktijk komt dit in feite neer op het toeschuiven van risicokapitaal onder de vorm van subsidies, waarbij de intellectuele verankering wordt ondersteund door een vorm van financiële verankering.

De voorbije vier jaar werd een aanzienlijke budgettaire verhoging gerealiseerd voor het wetenschaps- en technologiebeleid, geraamd op circa 8 miljard frank per jaar. De regering heeft de intentie dit resultaat te consolideren, wat op zich reeds aanzienlijke inspanningen vereist, en zelfs op te drijven. Hoogwaardige vorming door onderzoek is volgens ons immers een essentiële troef in het kader van de intellectuele verankering.

Op uw tweede vraag kan ik u antwoorden dat met betrekking tot de IWT-steun aan R&D-projecten met een economische en industriële finaliteit in de reglementering voorzien is in de realisatie van een

Van Mechelen

toereikende valorisatie van het technologisch en economisch succes van een project. Dit is duidelijk opgenomen in de overeenkomsten die door het IWT met de respectieve partners wordt afgesloten. Vindt de valorisatie van de projecten waarvoor het IWT steun heeft verleend in het buitenland plaats, dan moet die steun, verhoogd met interesten, worden terugbetaald. Het IWT ziet daarop toe en verscherpt desnoods preventief de steunvoorwaarden. Dit betekent uiteraard niet dat de valorisatie enkel in Vlaanderen mag worden toegepast. Zij moet wel in hoofdzaak in Vlaanderen gebeuren. Ik denk dat dit een vrij consequente houding is die zowel door het management als door de raad van bestuur erg zorgvuldig wordt aangehouden.

De overname van Vlaamse bedrijven door buitenlandse aandeelhouders impliceert niet per definitie dat de eigen onderzoeksresultaten verloren gaan of naar het buitenland verhuizen. U hebt het voorbeeld aangehaald van Plant Genetic Systems. U mag echter niet uit het oog verliezen dat de nood aan bijkomend kapitaal de oorzaak kan zijn van de overname door een buitenlandse groep. Denk maar aan Janssen Pharmaceutica dat werd overgenomen door de Johnson-groep. Het kapitaal mag dan nog voor een groot deel in buitenlandse handen zitten, maar als over farmaceutische ontwikkeling wordt gesproken, dan associeert men die over de hele wereld nog steeds met het Belgische Janssen Pharmaceutica. We mogen ons dus ook niet al te negatief opstellen.

Ondernemingen blijken tegenwoordig veeleer op zoek te gaan naar knowhow en niet zozeer naar kapitaal. De Vlaamse overheid heeft er dan ook alle belang bij onze kenniscentra, waaronder het IMEC en het VIB, verder te blijven uitbouwen en te versterken. Ik kan ook het voorbeeld aanhalen van Philips dat een deel van haar R&D-afdeling naar Leuven overbracht rond de muren van het IMEC, omdat Nederlandse kenniscentra hun deuren hadden gesloten.

Zoals in de petrochemie gangbaar is, moeten we al het mogelijke doen om marktleider te kunnen worden in een niche. Een dominante positie in de communicatie- en informatietechnologie is veel te hoog gegrepen, maar we kunnen ons wel waarmaken in bepaalde segmenten. De kennis die in Leuven, Gent, Antwerpen en de Ieperse Flanders Language Valley tot stand is gekomen, samen met initiatieven zoals Antwerp Digital Mainport waarin Agfa-Gevaert actief is, moeten we in Vlaanderen houden en valoriseren. Agfa-Gevaert geldt als absolute markt-

leider in beelddigitalisatie en werd onlangs samen met een ander bedrijf door het Amerikaanse leger geselecteerd voor de updating van zijn medische afdeling.

Ook Lernout & Hauspie laat zich niet onbetuigd. Dit spraaktechnologiebedrijf werkt momenteel aan de uitbouw van een kennisnetwerk dat de hele wereld moet bestrijken. Met de heer Dehaene zijn we nu trouwens aan het onderzoeken in welke mate we een nieuw kenniscentrum kunnen bouwen rond de ICT-sector. Daarbij zouden we niet vertrekken vanuit fundamenteel onderzoek zoals bij het IMEC het geval was, maar wel vanuit de kennis die zich in de ondernemingen bevindt en die de grondslag zou vormen voor de uitbouw van een centrum voor fundamenteel onderzoek dat op haar beurt Vlaamse spin-offs zou voortbrengen.

Het ene staat niet op het andere. Kennisverankering staat dus niet op financiële verankering, maar de economische logica gebiedt ons te stellen dat de landen die niet over sterke pensioenfondsen beschikken, gedoemd zijn uiteindelijk te beseffen dat ze die financiële verankering niet in dezelfde mate kunnen voeren als landen die wel over dergelijke fondsen beschikken. In Nederland en in de Angelsaksische landen kopen die pensioenfondsen zelf investeringsmaatschappijen op. In Amerika bezit 60 percent van de gezinnen aandelen. We zijn aan een enorme inhaalbeweging op dat punt bezig. Een federale werkgroep ontwikkelt momenteel een nieuwe visie op de werknemersparticipatie. We kunnen en zullen dat verder uitbouwen. 60 percent van Agfa is in Vlaamse handen. Dat stemt me optimistisch. Laat ons proberen sterk te blijven in de sterke niches, laat ons preventief optreden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer André-Emiel Bogaert tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over het dossier GIMV/Alpinvest

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Bogaert tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over het dossier GIMV/Alpinvest.

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik verwijs naar de bespreking van het dossier Alpinvest in de commissie voor Economie naar aanleiding van het jaarverslag 1998 en enkele vragen om uitleg en het begrotingsdebat. Telkens werd de leden terecht gevraagd een zekere discretie in acht te nemen. De afgevaardigde van de GIMV zei toen dat hij, gezien de strategische gevoeligheid van het dossier, slechts een tipje van de sluier kon oplichten.

Later deden enkele Vlaamse ministers een resem uitspraken over wat er zou gebeuren met de – voor waarheid aangekondigde – gedeeltelijke verkoop van de participatie in de GIMV. Minister Stevaert had de meeropbrengst al tot op de komma berekend. Die zou aan de expresweg in Aartselaar worden besteed. Men ging dus ontzettend ver. Ik stelde daarover op 12 januari een actuele vraag, maar kreeg geen echt antwoord. De GIMV is voor Vlaanderen van groot strategisch belang. Men kan zich dan ook geen uitschuivers veroorloven en zeker geen overwinning aankondigen. Er werden enorm gunstige voorspellingen gedaan, want de deal was bijna rond.

Plots werd dan aangekondigd dat de GIMV zich zou terugtrekken uit de overnamestrijd. De bevoegde minister verklaarde in de pers dat de GIMV haar eigen aandelen aanbood aan de Nederlandse risicokapitaalverschaffer MIB Capital. Van bieder-koper werd de GIMV in 24 uur tijd verkoper. De uitleg van de minister kwam eigenaardig over. De oorspronkelijke schaalvergroting was en is nodig en zou gebeuren op de Nederlandse markt via Alpinvest. Dat was niet alleen lucratief, maar ook noodzakelijk en van strategisch belang. Toen er een tegenbod kwam van MIB Capital, verdedigde men dit als een uitgekiende strategie : men zou meer geld krijgen voor zijn participatie. De GIMV heeft zich onverwacht en snel uit de biedingsstrijd teruggetrokken. Ik hoor geruchten dat al op voorhand zou zijn geweten dat men het financieel niet zou halen. Als dat klopt, vind ik dat een eigenaardige benadering van de Nederlandse markt, zeker als men weet dat de GIMV het bijltje heeft moeten leggen voor de pensioenfondsen.

Voor de zaak in de actualiteit kwam, stelde de voorzitter van de GIMV dat dit hét moment bij uitstek was om iets te ondernemen en dat er bovendien nog andere hete hangijzers waren. Meer kon hij daar niet over zeggen. Zijn die ijzers intussen afgekoeld en mogen we die kennen ? Waarom konden de GIMV en de bevoegde minister in de commissie geen duidelijker uitleg geven over de ware toedracht, de reikwijdte en de stand van zaken van

het dossier-Alpinvest ? Hoe komt het dat de overnameoperatie zo snel is mislukt ? Waarom levert de GIMV geen weerwerk ? Konden de tegenbiedingen echt niet worden voorspeld of vermeden ? Welke alternatieve paden zal de GIMV nu bewandelen ? Zal men iets ondernemen voor de uitbouw van een Europees investeringsnetwerk, de overname van investeringsmaatschappijen of andere ideeën ? Kunt u klare taal spreken over schaalvergroting en Europese integratie ?

De voorzitter : De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, we werden als commissieleden in dit dossier niet au sérieux genomen. Men heeft ons om discretie gevraagd, maar die terughoudendheid werd niet aan de dag gelegd door de leden van de regering.

In twee dagen tijd krijgen we tegenstrijdige verklaringen voorgeschoteld via de pers. Minister Stevaert ziet voor de GIMV nog een maatschappelijke taak weggelegd. Vandaag vernemen we dat de Vlaamse regering voor de overheid geen rol meer ziet in de GIMV. Daar zou een politiek akkoord over bestaan, maar toch blijft zo een verklaring bijzonder onverstandig. Wil de regering zich effectief terugtrekken uit dit beursgenoteerde bedrijf ?

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Nu ik dit allemaal hoor, vraag ik me af of het geen tactiek was van de GIMV om haar aandelenpakket in Alpinvest de hoogte in te drijven en dan te verkopen.

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Frans De Cock : Mijnheer de voorzitter, collega's, verschillende leden hebben gewezen op de noodzakelijke discretie over de plannen van een beursgenoteerd bedrijf. Ik stelde gisteren een actuele vraag aan minister Stevaert over de rol van de GIMV in het algemeen. Ik heb die vraag ingetrokken omwille van de discretie.

Vandaag las ik in de krant dat daar bepaalde visies over zijn ontwikkeld. Ik betreur ten zeerste dat een minister wel verklaringen aflegt – aan de pers – over een beursgenoteerd bedrijf. Ik twijfel aan de waarde van een aantal afspraken in het regeerakkoord. Bovendien hadden die verklaringen invloed op de beurskoers.

De Cock

Aan de andere kant bewijzen de feiten dat de markt de grootste rol speelt voor de GIMV als beursgenoteerd bedrijf. Als de GIMV nog altijd een strategie op Europees niveau wil ontwikkelen, zou de overheid er inderdaad beter uitstappen. Op de markt van investeringsmaatschappijen geldt slechts één regel : het creëren en valoriseren van winstmaximalisatie. De overheid moet haar invloed op de economische politiek met andere middelen en strategieën uitoefenen.

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik zou naar aanleiding van deze vraag om uitleg twee concrete vragen willen stellen.

De eerste is een vraag over de organisatie van de werkzaamheden. Er is een fundamentele discussie nodig over de rol en de toekomst van de GIMV en over een eventuele andere rol die de overheid door middel van andere instrumenten kan spelen. Dit verdient meer aandacht dan de behandeling van deze vraag om uitleg te bieden heeft. Ik zou dan ook willen vragen dat de commissie een ruimere gedachtewisseling zou houden over deze aangelegenheid.

We wisten op het ogenblik dat we ervoor hebben gekozen om van de GIMV een beursgenoteerd bedrijf te maken dat we hiermee een bepaalde koers insloegen. We hebben dit trouwens nooit onder stoelen of banken gestoken. Het feit of de beurs nu 20, 50 of 70 percent in handen heeft, is eigenlijk van ondergeschikt belang. Elk beursgenoteerd bedrijf moet bepaalde codes volgen. Dit neemt niet weg dat er zich een fundamentele discussie moet kunnen ontspinnen over het globale beleid van de overheid en de sturing naar een innovatief ondernemerschap. Ik vraag me bijgevolg af of het niet beter zou zijn hier een uitgebreidere discussie over te organiseren.

Mijn tweede vraag vindt haar aanleiding in de onmiddellijke actualiteit. Iedereen spreekt nu wel over de GIMV, maar er zijn andere Vlaamse investeringsbedrijven die Alpinvest als belangrijke aandeelhouder of zelfs als referentieaandeelhouder hebben. Dit is op voorhand als een mogelijke synergie beschouwd bij de overname van Alpinvest door de GIMV. Ik weet echter niet of iedereen daar even gelukkig mee was.

Vandaag kunnen we op zeer korte tijd echter een enorme verschuiving bij de aandeelhouders van Alpinvest vaststellen. MIB Capital voert een vrij agressief beleid met betrekking tot haar mogelijke rol in het kader van een Europees investeringsbedrijf. In plaats van een synergie tussen Vlaamse investeringsvennootschappen, zal een Vlaamse investeringsvennootschap nu misschien een andere en zwaardere wind in de zeilen krijgen. De agressieve koers van MIB Capital zou het landschap hier grondig kunnen hervormen.

Ik weet niet of de Vlaamse regering zich hier al om heeft bekommerd. Tot op heden was de GIMV niet de enige Vlaamse investeringsvennootschap, maar wel veruit de belangrijkste Vlaamse speler in dit domein. Het zal misschien moeilijk worden om die positie in de toekomst te handhaven, zeker als MIB Capital haar agressieve strategie voortzet met Vlaamse investeringsbedrijven.

Ik zou de minister dan ook willen vragen of men daar al heeft over nagedacht. Wat zijn de bevindingen van de minister ? Wat is de houding van de regering ? Is er hierover reeds met de vertegenwoordigers van de betrokken investeringsmaatschappijen overlegd ?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal proberen op de verschillende vragen een concreet antwoord te geven.

De eerste vraag kwam van de heer Bogaert, namelijk waarom de GIMV en de bevoegde minister in de commissie geen duidelijker uitleg omtrent de ware toedracht, de reikwijdte en de stand van zaken in het dossier-Alpinvest konden verschaffen.

Vooreerst dient worden opgemerkt dat de GIMV een beursgenoteerd bedrijf is, met alle wettelijke gevolgen van dien. Het Vlaams Gewest is de meerderheidsaandeelhouder. De Belgische beurswetgeving stelt echter dat alle aandeelhouders op eenzelfde wijze moeten worden behandeld en dezelfde informatie op hetzelfde ogenblik moeten bekomen.

De GIMV staat onder het uitsluitend toezicht van de Commissie voor het Bank- en Financiewezen. De voorzitter van deze Commissie heeft recent nog de nadruk gelegd op de autonomie van de beslissingsorganen van de GIMV, in casu de raad van bestuur. Het toezicht van het Rekenhof en van de regeringscommissaris zijn in 1997, bij de beursgang

Van Mechelen

van de GIMV, afgeschaft. De toenmalige Bankcommissie heeft die afschaffing destijds zelfs als voorwaarde gesteld. De Bankcommissie heeft toen het wettelijk toezicht op de GIMV als portefeuillemaatschappij gekregen. Die afschaffing heeft ook de rechtstreekse band tussen de Vlaamse regering en de GIMV doorgeknipt.

De GIMV had trouwens eerst een geheimhoudingsovereenkomst met Alpinvest gesloten. De vertrouwelijkheidsbepalingen van het hieropvolgende fusieprotocol van 22 november 1999 verbood de GIMV mededelingen te doen aan derden, tenzij met toestemming van Alpinvest of omwille van wettelijke verplichtingen.

Binnen dit kader heeft de GIMV mij van de evolutie van dit dossier op de hoogte gehouden. Ik heb dit dossier niet op de tafel van de Vlaamse regering gebracht. Ik heb – zij het binnen de voorwaarden van het fusieprotocol – wel de minister-president en de minister vice-president op de hoogte gehouden. U zult zich, mijnheer Bogaert, wellicht de ochtend herinneren waarop de operatie uiteindelijk aan de beurs kenbaar is gemaakt. Slechts één uur later heb ik u hiervan reeds op de hoogte gebracht. Dit was het eerste moment waarop ik toelichting kon en mocht geven bij een dossier waarvan ik al sinds augustus op de hoogte was.

De tweede vraag van de heer Bogaert was hoe een bij voorbaat als geslaagd aangekondigde overnameoperatie dan toch snel en zonder weerwerk van de GIMV kon mislukken. Het fusieprotocol stelde dat de betrokken partijen gedurende de voorbereidingen van het bod en de biedingsperiode geen gesprekken met derde partijen zouden voeren over een soortgelijke transactie. Alpinvest heeft wel onmiddellijk een voorbehoud gemaakt. Indien het een hoger bod zou ontvangen, dat meer dan 7,5 percent hoger lag en dat voor alle aspecten in onderlinge samenhang substantieel beter was dan het voorstel van de GIMV, dan kon het zijn medewerking aan dit bod verlenen.

Het openbaar aangekondigde bod van MIB Capital overtreft dat van de GIMV met meer dan 10 percent. Het houdt daarnaast nog een aantal voordelen in, zowel voor de statutaire directie en de medewerkers als voor de raad van commissarissen. Hier komen verder nog de investeringsgelden bij kijken waarover de aandeelhouders van MIB Capital beschikken, met name de PPGM, het grootste pensioenfonds van Nederland. Het verhogen van het bod van MIB Capital met 7,5 percent volstaat

niet om de goedkeuring van de raad van commissarissen van Alpinvest te krijgen. Deze raad zou nog een bijkomende randvoorwaarde kunnen stellen alvorens een eventueel hoger bod van de GIMV boven het nieuwe bod van MIB Capital op Alpinvest te aanvaarden.

Uw derde vraag was of de na het bod opduikende problemen, zoals de te duchten tegenbiedingen, echt niet konden worden voorzien of vermeden. Men heeft in de pers kunnen lezen dat er reeds lang voor het bod van de GIMV plannen waren om Alpinvest bij MIB Capital te integreren. Voor het uitbrengen van het bod heeft de GIMV via zijn adviseurs contact genomen met de belangrijkste aandeelhouders van Alpinvest. Hierbij is mondeling de verzekering gegeven dat deze laatsten niet vijandig stonden tegenover het bod van de GIMV. Er kan later niet uit gesprekken met de vertegenwoordigers van de huidige kandidaat-overnemer worden opgemaakt dat men een hoger bod kon verwachten.

Ik heb de vertegenwoordigers van de Vlaamse Participatiemaatschappij binnen de GIMV formeel gevraagd of de belangrijkste aandeelhouders waren gecontacteerd en of zij al dan niet vijandig stonden tegenover het bod van de GIMV. Ik houd als aandeelhouder vanzelfsprekend contact met mijn commissarissen. Zij hebben mij bevestigd dat er geen vijandige houding was ten opzichte van het bod van de GIMV. Volgens de inlichtingen waarover wij beschikken heeft MIB Capital op 13 januari 2000, drie dagen voor het aflopen van de biedingstermijn van de GIMV, een tegenbod geformuleerd. De raad van commissarissen van Alpinvest heeft dit tegenbod uiteindelijk in de late namiddag van vrijdag 14 januari 2000 aanvaard. De GIMV is in het kader van het fusieprotocol op vrijdag 14 januari officieel ingelicht van een liggend bod van een derde, niet genoemde overnemer.

De raad van bestuur van de GIMV had daarenboven reeds lang voordien beslist om niet aan een opbodstrijd deel te nemen, aangezien dit vanuit het rentabiliteitsoogpunt niet te verantwoorden is. Zo een opbod gaat niet enkel in tegen de belangen van de GIMV, maar ook tegen die van haar aandeelhouders. Het gaat hier om een minimale verhoging van het bod met 3 miljard frank. De GIMV kan de gelden van een eventueel opbod ook voor alternatieven in het kader van de concrete doelstellingen van de onveranderde strategie aanwenden. Ik leg hierbij duidelijk de nadruk op de concrete doelstellingen van die onveranderde strategie. De GIMV houdt haar strategie staande.

Van Mechelen

Ik kan tevens bevestigen dat de GIMV haar aandelen in Alpinvest nog niet te koop heeft aangeboden. Ik heb in de persmededeling enkel gesteld dat de GIMV – vanzelfsprekend – tijdens de overnameperiode zelf aandelen van Alpinvest heeft gekocht. De GIMV zou die nu kunnen doorverkopen. Dit zou een valorisatie van die aandelen betekenen. Ik neem aan dat iedereen die met de beurs in contact komt deze wijsheid zelf wel in pacht heeft. De GIMV heeft haar aandelen nog niet te koop aangeboden en heeft MIB Capital ook nog geen verzekering gegeven dat zij dit wel zal doen.

De biedingsperiode van MIB Capital is trouwens nog niet geopend, ze is momenteel enkel aangekondigd. Indien de GIMV op het aanbod tot overname zou ingaan, zou zij een meerwaarde van de aandelen van Alpinvest van ongeveer 500 miljoen frank realiseren, onafgezien van de recuperatie van haar kosten. Het spreekt voor zichzelf dat het uitbrengen van een dergelijk bod tot overname heel wat kosten met zich heeft meegebracht. Die zullen in het kader van de gangbare wetgeving op degene die een hoger bod heeft uitgebracht worden verhaald, in casu MIB Capital.

Uw vierde en vijfde vraag betroffen de alternatieve paden die de GIMV thans zal moeten bewandelen, de uitbouw van een Europees investeringsnetwerk en de overname van een of meerdere andere investeringsmaatschappijen. Ik wil hier zeer kort en krachtig op antwoorden. De GIMV moet haar strategie tijdens de eerstvolgende weken verder uitwerken en implementeren. Ik kan enkel bevestigen dat de strategie onveranderd blijft en dat de GIMV de ambitie heeft om verder uit te groeien tot een Europese investeringsmaatschappij.

Op de aanvullende vraag of de GIMV dit bod als een tactiek heeft gebruikt om uiteindelijk de waarde van haar aandelen van Alpinvest op te drijven, kan ik enkel zeggen dat ik zelf getuige ben geweest van de ontzettende inspanningen die het management van de GIMV heeft geleverd om dit bod te doen slagen. Er hebben hierover ontelbare vergaderingen plaatsgehad. Men heeft mij, als verantwoordelijke van de Vlaamse Participatiemaatschappij, op alle mogelijke en onmogelijke uren op de hoogte gehouden van de recentste ontwikkelingen. Dit was geen spelletje, dit was een serieuze poging om tot een grote Europese investeringsmaatschappij te komen. Ik sluit me dan ook aan bij de woorden van de heer Voorhamme.

Ik betreur persoonlijk dat deze operatie niet is kunnen doorgaan, maar uiteindelijk hoort dit alles bij de geplogenheden van de financiële wereld. Dit ontslaat ons als Vlaamse regering niet van de taak om nauwgezet op het Vlaamse economische weefsel toe te kijken. Het spreekt voor zich dat ik discrete contacten heb met investeringsmaatschappijen om dienaangaande mijn informatie uit te bouwen.

Het terugtreden van de Vlaamse overheid uit de GIMV – wat op een verdere privatisering neerkomt – spreekt voor zich. Hierover is er een politiek akkoord. Dit staat trouwens met evenveel woorden in het Vlaams regeerakkoord. Bij de bespreking van de begroting heb ik een krediet van 15 miljoen frank ingeschreven om de verdere privatisering van de GIMV mogelijk te maken. Ik heb mijn bedoelingen in de commissie toegelicht. We onderzoeken momenteel volgens welke strategie we ons uit de GIMV zouden kunnen terugtrekken. Hierover is bij de regeringsonderhandelingen een akkoord bereikt. Dit akkoord is door een ruime parlementaire meerderheid goedgekeurd.

Ik wil ook nog even ingaan op de opmerkingen van de heer Voorhamme over de huidige situatie van de GIMV. Ik sluit mij volledig aan bij zijn wijsheid. Op het ogenblik dat men beslist om 30 procent op de beurs te brengen, volgt men integraal de spelregels van de beurs en het toezicht van de Bankcommissie. De Vlaamse overheid moet zich niet rechtstreeks in het beleid en in de strategie van die investeringsmaatschappij mengen.

De gebeurtenissen rond de GIMV en rond Telenet bewijzen dat het verstandig zou zijn om duidelijkheid te creëren in deze tweeslachtige situatie. Het is mijn opdracht en die van de Vlaamse regering om als een goede huisvader pogingen te ondernemen om deze gelden te maximaliseren. Om dit doel te bereiken, zullen wij de aandelen zo verstandig mogelijk valoriseren. Die valorisatie wordt op dit ogenblik voorbereid. Ik hoop dat u mij wilt ontslaan van de taak om hier tijdens een openbare zitting verdere informatie over te verstrekken.

Dit brengt me tot het debat ten gronde. Ik herinner me dat ik tijdens de bespreking van de begroting en op het moment van de aankondiging van het bod van de GIMV op Alpinvest zelf in de commissie heb toegelicht wat er aan het gebeuren was en in welke fase we ons op dat moment bevonden. Ik heb toen ook gezegd dat het dit parlement toekomt de voorzitter van de raad van bestuur, die daar namens de Vlaamse Participatiemaatschappij zit, in hoofde van zijn beheersmandaat te horen.

Van Mechelen

De voorzitter van de commissie moet – wellicht in overleg met mezelf – nagaan in welke mate we dit debat hier kunnen voeren. Ik wil echter nu reeds stellen dat dit in deze commissie geen publiek debat kan zijn.

Met betrekking tot de vraag over de implicaties voor een aantal Vlaamse bedrijven die tot de portefeuille van Alpinvest behoren, lijkt het me verstandig eerst na te gaan hoe de biedingsperiode van MIB Capital uiteindelijk afloopt. We moeten nadien bepalen hoe we ons verder wensen te positioneren. Als we hier nu reeds over beginnen praten, wagen we ons duidelijk op glad ijs.

Dit is overigens het verhaal van de kip en het ei. Ik kan als minister van Economie van de Vlaamse regering, die via de Vlaamse Participatiemaatschappij voor 70 percent aandeelhouder is van de GIMV, de media niet zomaar elke commentaar ontzeggen. We proberen ons evenwel ook aan de spelregels te houden. Ik heb hierover reeds contact gehad met de voorzitter van de Commissie voor het Bank- en Financiewezen. Ik mag echter wel mijn mening verkondigen als aandeelhouder van de Vlaamse Participatiemaatschappij, zelfs al vinden sommige anderen van niet.

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert : Mijnheer de voorzitter, dit was een zeer omstandig en inhoudelijk verhelderend antwoord. Het regeerakkoord is inderdaad zeer duidelijk. Het gaat om een beursgenoteerde maatschappij. We moeten de spelregels in acht nemen. De commissieleden hebben dat overigens integraal gedaan.

Ik heb enkel verwezen naar leden van de regering die diametraal tegenover elkaar stonden. Een minister heeft zelfs in een krant de meerwaarde bere-

kend indien de operatie zou slagen. Ik wens de eigenheid van de beursgenoteerde bedrijven niet in vraag te stellen. De minister heeft terecht gesteld dat een dergelijk discrete vraag enige geheimhouding vraagt. Er is mij toen echter niets verteld over het bestaan van een fusieprotocol.

We zullen het probleem van de GIMV zeker bespreken. Ik zal hieromtrent met de minister overleggen. Het is mijn bedoeling om hier een commissievergadering met gesloten deuren aan te wijden. Leden van de Vlaamse regering hebben in het recente verleden een andere invalshoek gegeven aan de verhouding tussen het maatschappelijk belang van de GIMV en het economisch belang.

Ik denk dat dit een voorbeelddossier is over het spanningsveld tussen de spelregels van de markt en het algemeen belang. Er moet een grote openheid zijn, maar dit is strijdig met de belangen van die mensen waarvoor men een aandeelhouderschap uitoefent. Dit dossier vormt een goed voorbeeld van een moeilijk spanningsveld. Aan de ene kant situeren zich de rechten en de plichten van de markt, die zowel voor de bedrijven als voor de beursgelden ; aan de andere kant situeren zich de spelregels van de democratie. We moeten die fricties onderkennen. Dergelijke dossiers zijn niet zo makkelijk om te behandelen.

Het antwoord van de minister heeft mij inhoudelijk zeker voldaan. Ik hoop enkel dat de – terecht – van ons gevraagde discretie in de toekomst ook door de leden van de Vlaamse regering aan de dag zal worden gelegd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 12.09 uur.*
